

Всесвітній день зору

Щорічно, у другий четвер жовтня, весь світ відзначає Міжнародний день зору! Дата була ініційована Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ), щоб привернути увагу до проблем сліпоти та офтальмологічних хворіб. За даними організації, у світі налічується близько триста мільйонів людей, у яких є проблеми із зором, але вважається, що 80% всіх випадків порушення зору можна запобігти або вилікувати.

І саме в цей день – Всесвітній день зору, люди мають привід замислитись не тільки над своїм здоров'ям, а й над духовним зором, адже ми так мало уваги приділяється не лише очам, але й тому, як бачимо. Що це за чудо, – просто дивитись і бачити?!! Бо очі – одне із найзагадковіших Божих творінь. Наші очі практично постійно працюють і наука до цього часу не може добре зрозуміти як вони працюють.

У наші очі щоденно попадають десять трильйонів фотонів найменших частинок світла. Ці частинки проходять крізь рогівку, зіницю, кришталік, скловидне тіло і лише тоді попадають на сітківку ока. А сітківка ока подібна на відеокамеру, в якій знаходиться 100 мільйонів клітин-рецепторів. І кожний з цих 100 мільйонів рецепторів з'єднаний через нервові волокна з головним мозком, який перетворює ці сигнали в образи і думки. І на це все потрібно долі секунди.

Ні один вчений не може пояснити як це насправді працює, а ось псалмисту не потрібно цього знати, бо він просто захоплюється цим і говорить: *«Прославляю Тебе, що я дивно утворений!»* (Пс. 139:14).

Взагалі, вважається що все що ми бачимо впливає на нас або на добро, або на біду.

«Світільником тіла є твоє око. Якщо твоє око буде чисте, то й усе твоє тіло буде світле; коли ж воно буде лукаве, то й твоє

тіло буде темне» (Луки 11:34). Це переклад Біблії Турконяка, а ось як цікаво говорить новий переклад, сучасною мовою: «Око – єдине джерело світла для тіла. Отже, якщо ви бачите людину, та бажаєте допомогти їй, то й усе тіло ваше буде наповнене світлом. Але якщо ви дивитесь на людину егоїстично, то й усе тіло ваше буде в темряві» (Луки 11:34).

Одна жителька Каліфорнії на ім'я Хелен Шнайдер зуміла вийти з дуже важкого становища. Справа в тому, що кожного року, як тільки на її городі дозрівала полуниця, то одразу злітались птахи й з'їдали усі ягоди. Жінка довго мучилась, але кожного року це повторювалось. Нарешті їй це набридло і у неї виник цікавий план, який має для нас не лише практичну цінність, але й заключає в собі декілька важливих духовних уроків.

Отже, ранньою весною, не чекаючи доки дозріють полуниці, Пані Шнайдер взяла п'ятьдесят неочищених зелених грецьких горіхів, помалювала їх яскраво-червоною фарбою і коли на грядках зазеленіла полуниця, вона поміж листям розклала ці помальовані неочищені горіхи.

Птахи, побачивши на грядках «червоні ягоди», злетілись щоб їх з'їсти, але, почавши клювати гіркі зелені горіхи, швидко зрозуміли що вони неїстівні і вже не чіпали урожай. Ну а коли достигла справжня полуниця, то птахи навіть не хотіли її пробувати, бо думали що то ті самі гіркі й тверді ягоди.

Ми з вами також можемо звикнути, що в цьому несправедливому світі постійно обманюють і намагаються перехитрити, а коли Дух Святий посилає промінчик істини, то виникає загроза не усвідомити його цінностей. А це якраз і потрібно ворогу.

«Маючи очі, не бачите...» (Марка 8:18).

Протягом усієї історії Землі, диявол добре освоїв і користується старим принципом, який можна назвати: на що дивишся, те й хочеш. Тобто, очі людини, це перша зброя диявола проти самої ж людини.

Зачитаємо лише декілька текстів, які підтверджують цю думку:

«І побачила жінка, що дерево добре на їжу, і принадне для очей... І взяла з його плоду, та й з'їла» (Буття 3:6).

«І побачили Божі сини людських дочок, що вродливі вони, і взяли собі жінок із усіх, яких вибрали» (Буття 6:2).

«І сталося надвечір, і встав Давид із ложа свого, і проходжувався на даху царського дому. І побачив він із даху жінку, що купалася. А та жінка була дуже вродлива. І послав Давид, і запитався про ту жінку... І послав Давид посланців, і взяв її...» (2 Сам. 4-11:2).

Соломон добре знав наслідки того, на що дивишся.

«Не дивись на вино, як воно рум'яніє, як виблискує в келіху й рівненько ллється, кінець його буде кусати, як гад, і вжалить, немов та гадюка, пантруватимуть очі твої на чужі жінки, і серце твоє говоритиме дурощі...» (Прип. 23:31-33).

Ми можемо сховатись від людей зі своїми вчинками, але є дві пари очей, які бачать нас завжди і всюди: перші, це очі Бога, які стежать за нами з любов'ю, а другі, це очі диявола, які спостерігають зі зловтіхою. І саме цей ворожий погляд щоденно й щохвилино підстерігає, аби погубити нас. Тому не можна розслаблятися і почувати себе у безпеці.

Патріарх Йов розумів, що диявол постійно спостерігає за ним і сказав: *«Його гнів мене шарпає та ненавидить мене, скрегоче на мене зубами своїми, мій ворог вигострює очі свої проти мене...» (Йова 16:9).*

Патріарх також знав, що гріх може увійти в розум через очі і ось що він зробив: *«Умову я склав був з очима своїми, то як буду дивитись на дівчину?» (Йова 31:1).* Тут Йов мав на увазі зберігати непорочність перед Богом і не дивитись хтиво на інших жінок. Тому він служить чудовим прикладом для усіх християн.

Цей патріарх добре знав те, до чого дійшли вчені тисячі років після нього, що очима людина тільки дивиться, але бачить розумом. Йов, дивлячись на жінок, не виношував думок про аморальні стосунки з ними. Тобто, він дивився очима, але бачив розумом.

Є ще один вид бачення, це коли ми бачимо людей не такими, які вони є, а якими б нам хотілось бачити. Я колись читав статтю лікаря, який описував стан жінки, яка страждала від перевтоми, стресу, напруженої домашньої роботи і була дуже нервовою. Її вже навіть стали дратувати люди. Лікар виписав їй заспокійливі ліки й попросив прийти через два тижні. Коли пацієнтка прийшла знову, він спитав чи відчула вона якісь зміни. А жінка відповідає:

– Ці заспокійливі ліки мені зовсім не допомогли, але я помітила, що люди навколо мене стали набагато спокійніші.

Тобто, все залежить від того, як ми дивимось на оточуючий нас світ і як піддаємось його впливу. Ось чому Ісус Христос говорить: *«Бо де скарб твій, там буде й серце твоє. Око то світильник для тіла. Тож як око твоє буде здорове, то й усе тіло твоє буде світле. А коли б твоє око лихе було, то й усе тіло твоє буде темне» (Матвія 6:22,23).*

Тут потрібно звернути увагу на те, що ці слова про очі Ісус сказав одразу після відношення людини до земних цінностей. Бо в Біблії на грецькій мові лихе око означає скупе і жадібне око. Іншими словами, Ісус говорить, що ми можемо дивитись на світ і людей або очима скупі, жадної чи хитрої людини, або світлим, радісним поглядом, бо погляд на людей і світ відображає внутрішній стан. Тобто, Біблія говорить, що наше серце не може бути сірим чи нейтральним. Або світлим, або темним. У Бога ніколи не може бути ніяких взаємостосунків з людиною, яка живе іншими мірками і будує свої взаємостосунки на інших принципах, ніж Сам Бог. Творець охоче прощає недоліки й гріхи тим, хто щиро кається. Він бачить серце людини, світле воно чи темне. Але ті, хто самі не хочуть прощати, хто

зздриць ближньому, для кого гроші стали ідолом, ті мають проблеми вже тут, на землі і будуть мати в майбутньому, коли доведеться стати перед небесним судом.

В багатьох може виникнути питання, як нам дослідити свій внутрішній стан, яке у мене серце: темне чи світле? Але читаючи з молитвою Біблію, кожен може отримати від Бога відповідь і змінитись. *«Господь же то Дух, а де Дух Господній, там воля. Ми ж відкритим обличчям, як у дзеркало, дивимось всі на славу Господню, і змінюємося в той же образ від слави на славу, як від Духа Господнього» (2 Кор. 3:17-18).*

Тобто, дивлячись на Ісуса, ми змінюємось.

«Закон розумового і духовного розвитку полягає в тому, що людина змінюється залежно від того, на що дивиться. Розум людини поступово пристосовується до тих предметів, про які вона думає, і вона стає схожою на те, що любить і що поважає» (Е. Уайт. «Велика боротьба» с. 552-556).

В одній книзі описується, як під час Другої світової війни, офіцер-есесівець привіз у лікарню вагітну дружину, щоб вона там народила. А в цій лікарні у кожній палаті висіли картини, які зображали певні моменти із життя Ісуса Христа. І коли есесівець побачив, що в палаті висить картина на якій намальований Ісус, то закликав лікаря й наказав:

– Зніміть цю картину, бо я не хочу щоб моя дитина, коли народиться побачила цього єврея.

На другий день, коли він прийшов провідати дружину, його зустрів той же лікар і сказав:

– Ваша дружина народила сина, але, нажаль, вимушений вам повідомити, що син народився сліпим.

Ми розуміємо, що ця історія символізує якраз наше духовне бачення. Тобто, якщо ти не хочеш бачити Ісуса в центрі життя, то й взагалі нічого в майбутньому не побачиш, бо лише з Ним і

завдяки Його жертві можна досягнути Життя вічне. І саме про це говорить вся Біблія.

Ви певно звернули увагу на те, що багатьом людям подобається відвідувати театральні вистави, концерти чи футбольні матчі. Все це можна побачити по телевізору, але люди чомусь прагнуть особисто перебувати там і споглядати усе власними очима. Після цього вони розповідають іншим, що були очевидцями і що самі бачили й чули.

Апостоли були очевидцями життя, смерті і воскресіння Христа. Вони бачили Його на власні очі. Це настільки вплинуло на них, що вони просто не могли не розповісти про Нього іншим. Наприклад, апостол Іван особисто заявляє що є свідком життя Ісуса.

«Що було від початку, що ми чули, що бачили власними очима, що розглядали, і чого руки наші торкалися, про Слово життя, а життя з'явилося, і ми бачили, і свідчимо, і звіщаємо вам життя вічне, що в Отця перебувало й з'явилося нам, що ми бачили й чули про те ми звіщаємо вам, щоб і ви мали спільність із нами...» (1 Ів. 1:1-5).

Тобто, апостол підкріплює свої заяви тим, що він особисто бачив Ісуса і що Ісус значить в його житті. А євангеліст Лука взагалі говорить однозначно: *«Бо не можемо ми не казати про те, що ми бачили й чули!» (Дії 4:20).*

Сьогодні ми не можемо бути свідками безпосередніх подій з життя Ісуса, але ми є очевидцями реальності Христа та Його діянь в нашому житті. У певному розумінні, наша особиста історія, наша розповідь очевидця є тим самим Євангелієм, бо **власний досвід, це неперевершений доказ на користь християнства.**

Тож, розповідаймо як ми бачили Божу руку в нашому житті, що Ісус зробив для нас і як змінив наше життя, щоб ми ходили в світлі і мали можливість жити з Ним тут і у Вічності. Нехай власний досвід нашого життя з Богом буде тим доказом Його

любові до кожної людини.

І нехай гаслом життя кожного з нас стануть слова апостола Луки: *«Бо не можемо ми не казати про те, що ми бачили й чули!»*.

Андрій БІЛИК
Джерело – sda.if.ua